

என்பதையும் கிராம மக்களின் வாயிலாக அறியலாம். இப்படிப்பட்ட கிராம மக்களின் படபைபிலக் கியங்கள் (folklore) நாட்டுப்புற இலக்கியங்களாக உருவெடுக்கின்றன என்பதை இதன் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. 'folklore' என்ற சொல் 'மக்களுடைய அல்லது நாட்டினுடைய அல்லது ஒரு இனத்தினுடைய கற்றல் மற்றும் அறிவு-சிறப்பாகப் பழங்காலத்திலிருந்து வழிவழியாக வழங்கி வருகிறது' (ஆறு.இராமநாதன், நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு முறைகள், ப.8) என்ற பொருளினகை கொண்டது என்று கிறப்படுவதை இதன் வாயிலாக அறியலாம்.

இன்றைய கிராமப்புறங்களையே நாட்டுப்புறம் என்று அழகை்கின்றோம். இம்மக்களுடைய இலக்கியங்களை நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாடுகளையும் நம்பிக்கைகளையும் இலக்கியங்களையும் ஆராயும் இயலே நாட்டுப்புறவியலாகும். ஒரு நாட்டின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் குறையையும் நிறையையும் தள்ளிவாக்க காட்டுவன நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் ஆகும். இது மக்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை வளிக்க காட்டும் கண்ணாடி என்பர். நாட்டுப்புற மக்களது உணர்வுகளையும் கவிதை புவையும் ஆற்றலையும் கற்பனை வளத்தையும் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலே காணலாம். இம்மக்களிடையே வழங்கி வரும் மரபுகள், பழக்க வழக்கங்கள் முதலியனவும் அவர்கள் கிறுகின்ற பழமொழி, புதிர், கதை, பச்சில் இடம்பறும் மரபுத் தொடர்கள், கடபைபிடிக் கக கிடிய நம்பிக்கைகள், நான்பு முறைகள் ஆகியவற்றை நாட்டுப்புற இலக்கியம் என்றே பொருள்கொள்கிறோம். இவகைகள் ஏட்டில் ஏறாவிடினும் எழுத்திலே வாராவிடினும் பாட்டிலே இடம்பறாவிடினும் நம் நடுகு சிலிருந்து மட்டும் நீங்காது நிற்கும் எனக் கிறுவதன் மலம் கிராம மக்களின் எளிமையான வாழ்க்கை முறையை வளிக்க காட்டும் இலக்கியம் என்றும், அம்மக்களுடைய உணர்வுகள், கற்பனை ஆற்றலை ஏட்டில் எழுதப்பறாமல் மனதில் எழுதப்பட்டவையாக உள்ளதைக் காணலாம்.

இன்றைய காலத்தில் கிராம மக்களும் மாற்றத்தோடு வாழ எண்ணுகிறார்கள். இதனால் அவர்களைய பாறம் பரியம் பண்பாட்டுச் சமூக ஆகியவகை மாறிவிடும் என்கிற அச்சம் நமக்குண்டு. இதனகைக் கருத்தில் கொண்டதான புதின ஆசிரியர்; நாட்டுப்புறக் கிறுகளை நாவலில் பதிவு செய்கிறார்கள் என்பதை இவ்விடத்தில் உறுதியாக எண்ணத்தோன்றுகிறது. அதனால் தான் இக்கால இலக்கியங்கள் பன்முகத்தன்மகை கொண்ட இயங்குவதாக நம் கண்ணுக்குப் புவப்படுகின்றன.

ஆகவே, நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் கிராமங்களில் முகிழ்த்தவை என்றும், மனித சமூகம் தோன்றிய அன்றே நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் தோன்றியது என்றும் கிராம மக்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் பழமையான எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை உணர்த்தும் காலக்கண்ணாடி என்றும், ஏட்டில் இல்லையென்றாலும் மனதில் நிற்பவை என்றும், எதிர்கால சமுதாயத்தகை முன்கிட்டியே உணர்த்தும் தன்மகை உடையது என்பதையும் மறே கண்ட கிறுகளின் வாயிலாக அறிகிறோம். இவற்றின் அடிப்படையில் கிராமத்துச் சாயலகை அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில் சரக்கரை என்ற புதினத்தகை ஆசிரியர் படதை திருக்கின்றார். இப்புதினத்தில் பழமொழி, நம்பிக்கைகள், நாட்டுப்புற மரபுத்துவம் முதலான நாட்டுப்புறக் கிறுகளை நாவலாசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். இதனகை நோக்கும் போது இப்புதினம் கிராமத்து நிகழ்வுகளையும், கிராமப்புற மக்களின் வாழ்க்கை முறையினையும் எடுத்து தியம்புவதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

0000000000

அனுபவமே சிறந்த ஆசான் என்று கஹுவர். அந்த அனுபவத்தின் மூதிரந்த கனியே பழமொழி ஆகும். பழமொழி என்பது பழங்காலத்திலிருந்தே மக்கள் மனதில் வாழ்ந்து வருபவன என்பதைப் பழமொழியிலுள்ள மொழி என்னும் சொல் உறுதிப்படுத்துகின்றது. சமுதாயத்தின் அனுபவ மூதிரச்சியையும் அறிவுக் கஹுகளையும் விளக்கும் சான்றாகவும் பழமொழிகள் திகழ்கின்றன என்று குறிப்பிடுவதிலிருந்து பழமொழியின் சிறப்பை அறிகின்றோம். இந்நாவலில் இருபத்தரைத்திற்கும் மேற்பட்ட பழமொழிகள் பயின்று வருகின்றன. சுவை, விலங்கினம், பறவையினம், பொருட்கள், காய்கள், உணவும் உடையும் என்பலவிதங்களில் பழமொழிகள் அமர்த்துள்ளன.

0000

சுவை குறித்த பழமொழியாக, 'காரமில்லா சாறுசட்டி நிறைய, யுகமில்லாத பூள் என்கை ஊட்டு நிறையாங்கற மாதிரி.' (கு.சின்னப்பாரதி, சர்க்கரை, ப.33) என்று அமவைதன் மபிலம் சுவையில்லாத வாழ்க்கை ஏழை மக்களின் வாழ்க்கை என்பதை அறியலாம்.

0000000000

விலங்கினங்களாகக் குறித்து, 'ஓநாய்புகுந்த ஆட்டுப் பட்டியை ஊக்காலிப்பயலால் குடும்பமே அழிந்துவிட்டதாகவும்' (கு.சின்னப்பாரதி, சர்க்கரை, ப.39) என்பதும், 'வட்டை நாய்க்கு மொசலக் கண்டா வகேம், மொசலுக்கு வட்டை நாய்க்கண்டா பயம்' (கு.சின்னப்பாரதி, சர்க்கரை, ப.146) என்னும் பழமொழிகளாகக் காணும்போது விலங்கினங்களை மட்டும் பயன்படுத்தி சொல்லியிருப்பதைக் காணலாம். இதில் ஓநாய், ஆடு, நாய், மயல் போன்ற விலங்கினங்கள் இப்பழமொழிகளில் பயின்று வருவதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

0000000000

பறவையினங்களாகக் குறித்த பழமொழிகளாக, 'காக்கா மாதிரி கண்மட்டற நரேத்திலி சாப்பிட்டு முடூச்சிட்டீங்களே' (கு.சின்னப்பாரதி, சர்க்கரை, ப.52) என்றும், 'பனிக்காலத்துக் கோழி மாதிரி எப்பொழுதும் பிடியெகிளறிக் கொண்டிருந்தா வாழ்க்கையை எப்பிபுரிஞ்சுக்கிறது?' (கு.சின்னப்பாரதி, சர்க்கரை, ப.53) என்ற பழமொழிகள் பறவையினங்களாகக் கொண்டு அமர்த்துள்ளது. இவற்றில் காக்கையும், கோழியும் இடம்பெற்றுள்ளது.

0000000000

பொருட்கள் குறித்த பழமொழியும் கதையில் இடம்பெறுகிறது. அம்மி, உரல் போன்ற பொருட்கள் பயின்று வருவதைக் காணலாம். இதை, 'அம்மியிலே குத்தினா என்ன, ஆட்டொரலிலே குத்தினா என்ன, அரிசி நெல்லாகாச்சரி' (கு.சின்னப்பாரதி, சர்க்கரை, ப.96) என்று அமரைத் திருப்பதைக் காண்கிறோம். மேற்கண்ட பழமொழியினைப் போலவே, உடையும் உணவும், 'பட்டூன்னாலும், பஞ்சுன்னு சொல்லணும், பாலுன்னாலும் கழுன்னு சொல்லணும்' (கு.சின்னப்பாரதி, சர்க்கரை, ப.62) என்னும் பழமொழியில் பட்டும் பஞ்சும், பாலும் கழும் என்று இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்பட்டுப்பதையும் பார்க்கிறோம். இவ்வாறாகப் புதினத்தில் பழமொழியைப் பற்றிய சய்திகள் இடம்பெறுகின்றன.

0000000000

இப்புதினத்தில் நம்பிக்கைகள் குறித்த சய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் கிராம மக்கள் பழமனை மாறாமல் நம்பிக்கையைக் கடப்பிப்பதனை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

